

PALLADIVM
FELICITATIS REI PVBLICAE

VIR O

MAGNIFICO MAXIME STRENVO
GENERO SO AMPLISSIMO CONSULTIS-
SIMO QVE DOMINO

DOMINO

IOANNI IACOBO
MOELLERO

CONSULI HACTENVS
CAMERARIO EXTRA CIVITATEM ECCLESIARVM CURATORI
DOMVS SPIRITVS SANCTI HOSPITALIS PRAEFECTO

LONGE GRAVISSIMO

TRADITIS

DIE XXII MARTII A. MDCCCLVII

FASCIBVS
PRAECONSULARIBVS

CONCREDITVM

VENERABVnda MENTE

GRATVLATVR

ATHENAEVM ELBINGENSE

INTERPRETE

IOANNE DANIELE HOFFMANNO

COLLECTORE ET PROF. PVBL.

ELBINGAE, LITTERIS NOHRMANNIANIS.

Quod ridet, populi, florida faustitas,
Inter vestra volans imperii sata:
Quod pax e gremio munifica manu
Spargit splendida munera;

Haud vestro studio, credite, perfici
Rerum tanta potest prosperitas, latet
Terrenis, penitus prouida Numinis,
Curis, tecta potentia.

Haud frustra radiant lumine tempora
Regum texta comis, nec temere manu
Vibrant sacrilegis sceptrta minantia,
Nec fasces pauidi gerunt.

Ex his vestra salus: hosce potens manus
Armat consilio, pectora roborat,
Sublimique locat culmine, longius
Ut mens prospiciat malum.

Excelsos animos enthea vis rapit:
Iam conantur opus, i saxe dissilit
Moles, strage cadunt corpora, saeuiens
Ne laedat violentia.

Quis cordi tribuit, flectere legibus
Gentes indociles, & miseros ope
Solari? imperio quis docet obicem
Prauis ponere moribus?

Quis menti indiderat, crescere mercibus
Fortunas populi: carbasa, flantibus
Ventis, nauigium pellere, per mare,
Multis diutiis graue?

Sane munera sunt, quae data coelitus,
Vt tantum valeant ingenio viri,
Praefecti populo, quem faciunt bonum
Florentemque opulentia.

Horum subsidio Palladis atria
Florent, artificum sunt agiles manus,
Quidquid claustra tenent orbe recondito
Terra, sedulitas parat.

Vires ingenii munificentia
In multis acuit: praemia non sinunt
Excultos studiis prorsus hebescere, et
Ciues barbariem pati.

Tantum praefstat opis, qui populum regit,
Diuinis locuples dotibus, ut fuget
Duram pauperiem, patria neue sit
Gratis nuda decoribus.

Quam vexat rabies regna carentia
Isthoc palladio, quo ruit impetu
Tam funesta mali vis, velut aequoris
Effusi vehementia;

Cum rupto glomerant aggere fluctuum
Se vasti tumuli, florida gramina
Foedant illuvie, turpis & humili
Apparet facies agri.

Quam languet grauibus Persia cladibus,
Iustis orba diu regibus: aemuli
Regni sceptra tenent, quae lubrica excidunt
Fraudi sacrilega manu.

Gazae dispereunt, prodiга mercium
Gentis barbaricae copia difflit,
Fallax hospitium praebet inedia
Dira sorte vagantibus.

Cunctis nulla salus, quam pariunt bonae
Leges, laxa vagis frena licentiae
Permittunt furiis, horrifica suos
Ciues caede laceſſere.

Plectuntur miseri, coeca procacitas
Cum saeuit procerum: nec populi vacant
Culpa, non memores muneris haud leuis,
Iuste a Principibus regi.

Hos fungi voluit fidere vice
Patris, terrigenis, qui cupid, vt bene
Sit, vitaque sua tam liceat frui,
Ne cuiquam sit acerbior.

Vere progenies Numinis, integros
Conseruans populos, quos beat & souet
Prudens consilium cum sapientia
Celsis mentibus indita.

Felicem patriam! cui soboles sua
Nunquam degenerat, nec patrium decus
Obfuscata, validis feruida viribus
Longe extendere commoda.

His dignum regimen, quod dedit Arbitr
Rerum, nec voluit quemque capessere
Fasces, ni simili lumine fulserit
Diues muneribus suis.

PRAECONSVL, TVA sunt, quidquid honoribus
Summi consilii iam addere gestiunt
PATRES, TE proprium publica vindicat
Communisque sibi salus.

Ad quos TV genitus progrederis gradus,
Finixerunt Themidos TE studio suo
Mystae, ac ingenii prompta sagacitas
Complures super extulit.

Tantis muneribus nunc decus addito
Supremum, populi quo vigeat salus;
Hac maius nihil est, quod memor optimi
Doni posteritas canat.